

بررسی تأثیر آموزش بر آگاهی و نگرش دانش‌آموزان دبیرستان‌های شهرستان فاروج در مورد ایدز

داوود شجاعی زاده^۱، گیتی ابراهیم طاهری^۲، هادی طهرانی^۳، سید حمید حسینی^۴

چکیده

مقدمه: با گذشت سه دهه از بروز اولین موارد ایدز در دنیا این مشکل همچنان توجه جهانیان را به خود جلب کرده است و بدون شک در دهه اخیر کمتر مشکلی به اندازه ایدز پیچیده، جنجال برانگیز و غیر منتظره بوده است. بنابراین پژوهش حاضر به منظور بررسی تأثیر آموزش به روش سخنرانی بر میزان آگاهی و نگرش دانش‌آموزان دبیرستان در مورد ایدز انجام گردید. **روش‌ها:** این مطالعه نیمه تجربی بر روی ۴۰۰ نفر از دانش‌آموزان دبیرستان‌های شهرستان فاروج در استان خراسان شمالی که به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شده بودند، انجام گرفت. جهت گردآوری اطلاعات از پرسش‌نامه‌ای استفاده گردید که در دو مرحله (پیش‌آزمون - پس‌آزمون) توسط واحدهای پژوهش تکمیل گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون‌های تحلیلی همانند Paired-t استفاده شد.

نتایج: میانگین نمرات آگاهی قبل از آموزش از ۲/۶۰ به ۲/۷۰ بعد از آموزش افزایش یافت ($P < 0/05$)، و همچنین میانگین نمرات نگرش هم از ۲/۵۵ به ۲/۶۶ افزایش یافت ($P < 0/05$) و هر دو افزایش معنی‌دار بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری: آموزش بر بهبود آگاهی و اصلاح نگرش دانش‌آموزان نسبت به ایدز مؤثر است. بنابراین انتخاب راهکارهای مناسب آموزشی به منظور افزایش آگاهی دانش‌آموزان و کسب اطلاعات جدید و بروز، از کارآمدترین و مقرون به صرفه‌ترین اقدامات برای پیش‌گیری از ابتلا به بیماری ایدز می‌باشد. **واژگان کلیدی:** آموزش، آگاهی، نگرش، ایدز، دانش‌آموزان دبیرستان.

مقدمه

۴۵ سالگی است، آلودگی به ایدز به طور معمول از سن کمتر از ۲۵ سالگی شروع می‌شود و دومین علت مرگ و میر در سن جوانی در دنیا است (۲). بنابراین جوانان و نوجوانان، گروه‌های بسیار آسیب‌پذیری در مقابل ابتلا به ایدز می‌باشند (۳). بالغ بر یک پنجم نوجوانان مبتلا به ایدز دختر هستند که بیش از دو برابر میزان ابتلا در جمعیت بالغین است. نوجوانی زمان تجربه کردن و انتخاب شخصی است و هویت شخصی و جنسی در

بزرگترین بلای جامعه بشری پس از جنگ جهانی دوم پاندمی ایدز می‌باشد و با گذشت نزدیک به سه دهه از بروز اولین موارد ایدز در دنیا این مشکل همچنان توجه جهانیان را به خود مشغول کرده است و بدون شک در دهه‌های اخیر کمتر مشکلی به اندازه ایدز غیر منتظره، پیچیده و جنجال برانگیز بوده است (۱). ایدز، یکی از علل مهم مرگ و میر در سنین ۲۰ تا

^۱ استاد، گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۲ مربی، گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۳ دانشجوی دکتری تخصصی، گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

این زمان شکل می‌گیرد (۴).

این بیماری ترکیب خانواده‌ها، کارکرد جوامع، امنیت غذایی و سرمایه اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده و منجر به تضعیف تمام بخش‌های جامعه و نهادهای ملی می‌شود و در کل توسعه پایدار را با مشکل عظیمی مواجه می‌سازد (۵).

شواهد نشان می‌دهد که همزمان با کاهش سن بلوغ، سن اولین ازدواج در ایران به طور محسوسی افزایش یافته است. این امر منجر به شکاف زمانی طولانی بین بلوغ و ازدواج گردیده است. از طرفی دسترسی به اطلاعات غیر رسمی و یا دسترسی به سایر رسانه‌های جهانی مانند ماهواره و اینترنت، آن‌ها را در معرض رفتارهای پرخطر جنسی قرار می‌دهد و با توجه به این که میزان شیوع HIV در ایران از مرحله شیوع پایین به مرحله شیوع متمرکز وارد شده است (۶)؛ لذا ضرورت دارد سیاست‌گذاران بهداشتی کشور اقدام به طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی متناسب با فرهنگ در بین جوانان ایرانی نمایند.

نتایج مطالعات مختلف نشان می‌دهد که در برنامه مبارزه با ایدز آموزش و متعاقب آن اصلاح نگرش‌های غلط در این زمینه و ترویج رفتار صحیح بهداشتی تنها راه برای پیش‌گیری از این بیماری است (۷).

اولین گام تغییر رفتار در راستای یک موضوع، داشتن آگاهی و دانش کافی در خصوص آن موضوع است. چرا که داشتن آگاهی و دانش کافی پیش‌شرط تغییر باور و نیز تغییر رفتار است و با توجه به این که درصد زیادی از نوجوانان و جوانان در مدارس حضور دارند، آموزش پیش‌گیری از ایدز در مدارس از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد (۸). از این‌رو به منظور بررسی تأثیر آموزش بر آگاهی و نگرش دانش‌آموزان در

مورد ایدز پژوهش حاضر، طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی است. نمونه مورد نظر ۴۰۰ نفر از دانش‌آموزان شهرستان فاروج استان خراسان شمالی می‌باشد. در این پژوهش از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای استفاده شد. بدین صورت که پس از هماهنگی لازم با اداره آموزش و پرورش شهرستان فاروج، بر اساس لیست دبیرستان‌های این شهرستان و آمار دانش‌آموزان به تفکیک پایه و رشته تحصیلی و جنس، از میان ۱۴۰۰ نفر دانش‌آموز نمونه‌ای به حجم ۴۰۰ نفر انتخاب شدند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسش‌نامه‌ای شامل سه بخش مشخصات فردی، سؤالات سنجش آگاهی و نگرش بود. مشخصات فردی شامل ۷ سؤال در زمینه سن، جنس، پایه تحصیلی و رشته تحصیلی بود. سؤالات مربوط به سنجش آگاهی شامل ۹ سؤال چهار گزینه‌ای (MCQ) و ۶ سؤال صحیح و غلط بود. جهت سنجش نگرش نیز از ۱۳ سؤال که بر اساس مقیاس لیکرت درجه‌بندی شده بود، استفاده گردید. کل نمره مربوط به آگاهی ۱۵ امتیاز بود که امتیاز ۵-۰ نشان دهنده آگاهی ضعیف، امتیاز ۱۰-۶ نشان دهنده آگاهی متوسط و امتیاز ۱۵-۱۱ نشان دهنده آگاهی مطلوب می‌باشد. کل امتیاز مربوط به نگرش ۱۳ امتیاز در نظر گرفته شد که امتیاز ۴-۰ نشان دهنده نگرش ضعیف، امتیاز ۸-۵ نگرش متوسط و امتیاز ۱۳-۹ نشان دهنده نگرش مطلوب می‌باشد. جهت اعتبار پرسش‌نامه از روش اعتبار محتوایی استفاده شد. بدین ترتیب که پرسش‌نامه بر اساس معیارهای علمی، کتب معتبر و تحقیقات علمی گذشته تهیه شد و توسط چندین تن از

نگرش دانش‌آموزان، نتایج نشان داد که میانگین نمرات از ۲/۵۵ به ۲/۶۶ افزایش یافت و این افزایش از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($P < 0/05$).

جدول ۱. توزیع دموگرافیک دانش‌آموزان مورد بررسی

متغیر	تعداد (درصد)
آموزش عمومی	۱۷۰ (۴۲/۸)
ریاضی	۱۸ (۴/۷)
رشته تحصیلی	
تجربی	۵۱ (۱۲/۸)
انسانی	۱۰۶ (۲۶/۵)
فنی	۵۲ (۱۳/۲)
سن	
۱۴ سال	۹۳ (۲۳/۴)
۱۵ سال	۱۲۰ (۳۰/۲)
۱۶ سال	۱۲۹ (۳۲/۵)
۱۷ سال	۵۱ (۱۲/۸)
۱۸ سال	۴ (۱/۲)
پایه تحصیلی	
اول	۱۷۰ (۴۲/۸)
دوم	۱۲۷ (۳۲/۰)
سوم	۱۰۰ (۲۵/۲)

جدول ۲. مقایسه آگاهی و نگرش کل دانش‌آموزان قبل و بعد از آموزش

معنی‌داری	قبل از آموزش میانگین (انحراف معیار)	بعد از آموزش میانگین (انحراف معیار)
آگاهی	۲/۶۰ (۰/۵۸)	۲/۷۰ (۰/۵۰)
نگرش	۲/۵۵ (۰/۶۱)	۲/۶۶ (۰/۵۳)

در رابطه با هدف سوم این پژوهش، تعیین ارتباط بین جنس و میزان آگاهی دانش‌آموزان قبل و بعد از آموزش نتایج نشان داد که بین میزان آگاهی قبل و بعد از آموزش و جنس ارتباط معنی‌داری وجود دارد. بدین صورت که دانش‌آموزان پسر از آگاهی بهتری نسبت به دختران چه قبل از آموزش و چه بعد از آموزش برخوردار بودند ($P < 0/05$).

در ارتباط با هدف چهارم این پژوهش، تعیین

اعضای هیأت علمی مورد بازدید و تأیید علمی قرار گرفت. جهت تعیین پایایی ابزار از روش آزمون مجدد استفاده شد. بدین صورت که پرسش‌نامه تنظیم شده در دو مرحله با فاصله ۱۴ روز جهت تکمیل در اختیار ۱۵ نفر از دانش‌آموزان یکی از دبیرستان‌های شهرستان فاروج که از واحدهای مورد پژوهش حذف گردیدند قرار گرفت. همبستگی حاصل از دو مرحله آزمون ۰/۹۰ بود. پس از معرفی و توزیع اهداف و کسب رضایت واحد پژوهش برای شرکت در تحقیق، ابتدا از دانش‌آموزان پیش‌آزمون به عمل آمد. سپس برای نمونه‌ها برنامه آموزشی به روش سخنرانی در یک جلسه به مدت ۳۰ دقیقه و ارائه جزوه آموزشی اجرا شد. پس از یک ماه آزمون نهایی توسط پرسش‌نامه اولیه به عمل آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS_{۱۱/۵} و آمار توصیفی و آزمون‌های آماری Paired-t و t استفاده گردید.

نتایج

در نمونه‌های مورد مطالعه ۵۱/۲ درصد نمونه‌ها دختر و ۴۸/۸ درصد پسر بودند. جدول ۱ توزیع دموگرافیک نمونه‌های مورد بررسی را نشان می‌دهد.

نتایج این مطالعه در مورد منابع کسب اطلاعات نشان داد که بیشترین منبع کسب اطلاعات مربوط به رسانه‌های گروهی و کمترین منبع مربوط به والدین بود. در رابطه با هدف اول این پژوهش که تعیین مقایسه میزان آگاهی دانش‌آموزان در مورد بیماری ایدز قبل و بعد از آموزش با روش سخنرانی بود، نتایج نشان داد که میزان آگاهی در زمینه بیماری ایدز قبل و بعد از آموزش به طور معنی‌داری تغییر کرده است (جدول ۲). در رابطه با هدف دوم، تعیین و مقایسه تأثیر آموزش به روش سخنرانی در مورد بیماری ایدز بر

ارتباط بین آگاهی و نگرش قبل و بعد از آموزش دانش‌آموزان در مورد بیماری ایدز با رشته تحصیلی، نتایج نشان داد که بین آگاهی و نگرش قبل و بعد از آموزش و رشته تحصیلی دانش‌آموزان شرکت‌کننده در برنامه آموزشی ارتباط معنی‌داری وجود دارد. بدین صورت که دانش‌آموزان رشته تجربی نسبت به سایر دانش‌آموزان از آگاهی و نگرش بهتری برخوردار بودند ($P < 0/05$).

بحث

هدف از این پژوهش، بررسی تأثیر آموزش در زمینه راه‌های انتقال و پیش‌گیری از بیماری ایدز در دانش‌آموزان دبیرستان‌های شهرستان فاروج بر سطح آگاهی و نگرش آن‌ها بود. اگر به پیش‌گیری به عنوان اساسی‌ترین راه برای جلوگیری از انتشار بیماری اعتقاد داشته باشیم، آنگاه در می‌یابیم که تعیین میزان آگاهی و نگرش دانش‌آموزان در این سنین و ارتقای این آگاهی مقدمه‌ای برای طراحی اصولی برای ارزیابی آموزش‌های مفید و روش صحیح اجرای آن می‌باشد. نتایج حاصل شده از تجزیه و تحلیل اطلاعات مرتبط با حیطه آگاهی در افراد مورد مطالعه نشان داد که میانگین کسب شده از تمامی سؤالات و نیز مجموعه امتیازات در قبل از آموزش با بعد از اجرای آموزش تفاوت معنی‌داری دارد که این می‌تواند به دلیل عدم برگزاری دوره‌های آموزشی در گذشته برای دانش‌آموزان در این تحقیق باشد. در بیشتر مطالعاتی که با روش‌های متفاوت در دنیا انجام شده نیز چنین نتایجی دیده می‌شود. به عنوان مثال یافته‌های حاصل از پژوهش Maswanya و همکاران (۹) در ژاپن نشان داد که به طور کلی آموزش بر افزایش آگاهی دانشجویان در مورد ایدز

مؤثر بوده است.

مطالعه‌ای در نپال که بر روی ۸۱ نفر از کارکنان بهداشتی انجام شد، نیز نشان داد که میزان آگاهی افراد شرکت‌کننده در تحقیق قبل و بعد از یک دوره آموزشی کوتاه مدت در مورد ایدز اختلاف معنی‌داری دارد که با مطالعات فعلی مطابقت دارد (۱۰).

همچنین در یک پژوهش نیمه تجربی در نیجریه که برای تأثیر آموزش مبتنی بر مدارس بر میزان آگاهی دانش‌آموزان دبیرستانی در مورد ایدز انجام شد، نتایج نشان داد که میزان آگاهی و نگرش واحدهای مورد پژوهش قبل و بعد برنامه آموزشی تفاوت معنی‌داری دارد (۱۱).

در زمینه نگرش نیز نتایج پژوهش نشان می‌دهد که میانگین نگرش در قبل از اجرای برنامه آموزشی با بعد اجرای آن تفاوت معنی‌دار دارد که این پیامد حاکی از تأثیر مثبت آموزش بر نگرش دانش‌آموزان می‌باشد که با نتایج حاصل از Maswanya و همکاران (۹) مطابقت داشت؛ همچنین نتایج حاصل از پژوهش شامندی و همکاران (۱۲) در مورد تأثیر آموزش بر نگرش دانش‌آموزان در مورد بیماری ایدز و بیماران مبتلا به ایدز نشان داد که بین نگرش قبل و بعد از برنامه آموزشی تفاوت معنی‌دار آماری وجود دارد؛ اما نتایج مطالعه Tuchinda و همکاران (۱۳) در تایلند در این زمینه با نتایج پژوهش حاضر متفاوت بود. در مطالعه فوق که به منظور تأثیر برنامه KAP (Knowledge, Attitude, Practice) بر بیماری ایدز انجام شد تغییرات معنی‌دار آماری در نگرش افراد مورد پژوهش مشاهده نگردید.

همچنین در پژوهشی که توسط شجاعی‌زاده جهت بررسی تأثیر دو روش آموزش بهداشت در

کامل و دقیقی در مورد این بیماری از طریق این رسانه‌ها بیان شود و رسانه‌های گروهی برای بالا بردن سطح آگاهی جامعه از بیماری ایدز برنامه‌های آموزشی را به طور مستمر به اجرا در آورند. یکی از نتایج قابل توجه این پژوهش این بود که یکی از کمترین درصدهای کسب اطلاعات دانش‌آموزان از طریق مشاوره با کارشناسان بهداشت بوده است. لذا توصیه می‌شود با فرهنگ‌سازی و آموزش نقش پرسنل بهداشتی در ترویج آگاهی و نگرش صحیح به ایدز در کشور، مردم را به کسب اطلاعات از طریق پرسنل بهداشتی که قطعاً به ارتقای آگاهی و نگرش افراد در این زمینه کمک خواهد نمود، ترغیب کرد.

نتیجه‌گیری

از نتایج حاصل شده می‌توان دریافت که آموزش به روش سخنرانی بر افزایش آگاهی و نگرش دانش‌آموزان در مورد ایدز مؤثر بوده است و برای پیش‌گیری از ایدز از بهترین و ارزان‌ترین و اجرایی‌ترین راهکارها می‌باشد.

طول سه هفته بر آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه پیام‌نور واحد سقز در مورد ایدز انجام شد، نتایج نشان داد که بین میزان نگرش واحدهای مورد پژوهش قبل و بعد از اجرای آموزش تفاوت آماری معنی‌دار وجود دارد (۱۴).

به طور کلی ناکافی بودن آگاهی جوانان نسبت به بیماری ایدز و لزوم ایجاد نگرش درست در آنان نسبت به این مسأله مورد تأیید اغلب تحقیقات انجام شده است. همچنین اغلب تحقیقات نشان دهنده این موضوع است که آموزش بر بهبود آگاهی و اصلاح نگرش افراد مؤثر است. بنابراین انتخاب راهکارهای مناسب آموزشی به منظور افزایش آگاهی دانش‌آموزان و کسب اطلاعات جدید و بروز از کارآمدترین و مقرون به صرفه‌ترین اقدامات برای پیش‌گیری از ابتلا به بیماری ایدز می‌باشد (۱۵). بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر و با توجه به این که بهترین منبع برای کسب اطلاعات در باره بیماری ایدز، رسانه‌های گروهی بوده و این وسایل ارتباط جمعی می‌تواند نقش اساسی در آگاهی‌سازی جوانان داشته باشد، لذا پیشنهاد می‌شود که اطلاعات

References

1. Abedini SA, Abedini SD, Khajeh E, Abedini S, Kamal Zadeh H. Knowledge and attitude regarding AIDS among Health College students in Bandar Abbas. Dena 2007; 1(3): 19-26.
2. Mandell G, Douglas R, Bennets J. Human immunodeficiency viruses. In: Mandell G, Bennett J, Dolin R, editors. Principles and Practice of Infectious Diseases. Philadelphia, PA: Elsevier Churchill; 2005.
3. United Nations Programme On AIDS [Online]. 2009; Available from: URL:<http://www.unaids.org/en/Resources/>.
4. Rose MA. Effect of an AIDS education program for older adults. J Community Health Nurs 1996; 13(3): 141-8.
5. Rosenfield A, Schwartz K. Improving the health of women in developing countries: the time is now. J Midwifery Womens Health 2005; 50(4): 272-4.
6. Kaponda CP, Jere DL, Chimango JL, Chimwaza AF, Crittenden KS, Kachingwe SI, et al. Impacts of a peer-group intervention on HIV-related knowledge, attitudes, and personal behaviors for urban hospital workers in Malawi. J Assoc Nurses AIDS Care 2009; 20(3): 230-42.
7. Khalajabadi Faraahani F, Ebadifar Azar F. Comparing the effect of peer-led versus adult-led aids education on knowledge, attitude and self-efficacy of female students in high schools in 4th region of education ministry in Tehran, using socio - cognitive theory, 2002-2003. J Reprod Infertil 2004; 5(1): 77-91.
8. Olley BO, Ephraim-Oluwanuga O, Lasebikan VO, Gureje O. Attitudes towards community based residential care for people living with HIV/AIDS in Nigeria. Afr J Med Med Sci 2006;

- 35(Suppl): 103-8.
9. Maswanya E, Moji K, Aoyagi K, Yahata Y, Kusano Y, Nagata K, et al. Knowledge and attitudes toward AIDS among female college students in Nagasaki, Japan. *Health Educ Res* 2000; 15(1): 5-11.
 10. Poudel KC, Jimba M, Joshi AB, Poudel-Tandukar K, Sharma M, Wakai S. Retention and effectiveness of HIV/AIDS training of traditional healers in far western Nepal. *Trop Med Int Health* 2005; 10(7): 640-6.
 11. Babaei F, Kheradmand M, Hosseini SJ. Effect of school-based education program about hiv/aids on the knowledge of students. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2009; 19(70): 91-2.
 12. Shamandi Z, Azimis S, Farid F. The effect of education on knowledge and attitude of 14-18 year students about and toward HIV+ Patients. *Proceedings of the 17th EA World Congress of Epidemiology*; 2005; Bangkok, Thailand.
 13. Tuchinda S, Chotpitayasunondh T, Teeraratkul A. Knowledge, attitudes, and practices of senior high school students regarding human immunodeficiency virus infection. *J Med Assoc Thai* 1998; 81(2): 130-5.
 14. Shojaiezadeh D. Evaluation of AIDS health education program on knowledge, attitude and practice of experimental assistant dentists in Shiraz. *J Tehran Faculty Med* 1997; 55(6): 93-9.
 15. Rotheram-Borus MJ, Miller S, Koopman C, Haignere C, Selfridge C. *Adolescents living safely, AIDS awareness, attitudes and actions*. New York, NY: HIV Centre for Clinical and Behavioral studies; 2002.

The Effect of Education on Knowledge and Attitude of High School Students about AIDS in Faruj, Iran

Davoud Shojaeizadeh¹, Geeti Ebrahim Taheri², Hadi Tehrani³, Seyed Hamid Hosseini⁴

Abstract

Background: Three decades after the incidence of the first cases of AIDS in the world, this problem is still attracting world attention. No problem has been as complex or controversial and unexpected as AIDS in the recent decade. This study was conducted to survey the effect of education through lectures on the knowledge and attitude of high school students regarding AIDS.

Methods: This quasi-experimental study was performed on 400 high school students of Faruj, in the Northern Khorasan Province, Iran, who were selected by multi-stage cluster sampling. Information was collected using questionnaires that were completed in two stages (pre-test and post-test) by the research units. The data were analyzed by descriptive statistics and analytical tests such as paired t-test.

Results: The results showed that the mean score of knowledge before education was 2.60 and after education was 2.70 ($P < 0.05$), it also showed that the average attitude score increased from 2.55 to 2.66 ($P < 0.05$). The increase in both cases was significant.

Conclusion: Education is effective in improving the knowledge and attitude of students regarding AIDS. Therefore, choosing suitable educational strategies to raise awareness among students and providing new and updated information is among the most efficient and cost-effective measures in preventing AIDS.

Keywords: Education, Knowledge, Attitude, AIDS, High school students.

¹ Professor, Department of Health Education and Health Promotion, Faculty of Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

² Lecturer, Department of Health Education and Health Promotion, Faculty of Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

³ PhD Student, Department of Health Education and Health Promotion, Faculty of Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

⁴ MSc Student, Department of Health Education and Health Promotion, Faculty of Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Corresponding Author: Hadi Tehrani, Email: h-tehrani@razi.tums.ac.ir

Address: Faculty of Health, Tehran Medical University, Tehran, Iran. **Tel:** +98-21-88481061

Fax: +98-21-88481062